פרשת בהר

וקדשתם את שנת החמשים שנה וגו' יובל היא (כה ,י)

ברש"י, שנה זאת מובדלת משאר שנים בנקיבת שם לה לבדה, ומה שמה יובל שמה על שם תקיעת שופר.

ראוי להתבונן, הלא עיקר ענינו של יובל הוא ענין השחרור והחירות שעבדים חוזרים לבתיהם ושדות לבעליהן, והשופר ביום כפור הוא רק לסימנא בעלמא שכבר התחילה שנת היובל, וא"כ היה מן הראוי ששנה זו תיקרא שנת השחרור או שנת החרות, ולא בשם כזה שאינו מסמל את העיקר כלל כי אם את הטפל השופר.

אך יעויין ברש"י בסוף הפרשה (כו, א) שמביא מדברי חז"ל שענין מכירת עצמו וקרקעותיו בא לו בגין חטאיו. לפי זה י"ל שהתורה חששה שעתה ביובל כשהאנשים חוזרים שוב לבתיהם ולשדותיהם, הנה שוב יש לחוש שירום לבבם וישובו לכסלה לשנות באיוולתם.

אי לכן שפיר נקראה שנה זו בשם "יובל" ע"ש השופר שתוקעין בו ביום הכפורים, לידע ולהודיע העיקר שיחזרו בתשובה שלימה, וכידוע שקול השופר מעורר לתשובה וזאת לעוררם שמעתה ואילך ישמרו דרכם לבלתי יחטאו עוד, ואז תהיה חזרתם לביתם ולשדותיהם ללא חשש תקלה

מקור: זבחי צדק להר